



HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi



HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.–4.7.2021

Sunnuntai 4.7.2021
Päätösseurat klo 13.00
Minna Kettunen

Maassa on poikkeustila. Naisella on paljon huolta ja murhetta, tulevaisuus on täysin hämärän peitossa. Viiden lapsensa kanssa hän on jo monta kertaa vaihtanut asuntoa ja paikkakuntaa, kulkenut tukalissa ja hitaissa junissa. Koti, josta piti paeta, on jäänyt 600 kilometrin päähän. Äiti ja lapset ovat saapuneet Etelä-Pohjanmaan lakeuksille. Pienin lapsi ei jaksa tällaisia vaivoja, vaan menehtyy. Poikavauva haudataan Lapuan kirkkomaahan. Jotkut sanovat, että vanhin poika kannattaisi lähettää sotalapseksi Ruotsiin. Äiti hommaa jäljelle jääneet lapsensa valokuvaan, jotta heistä jokin muisto jäisi, jos perhe hajoaa. Kuvaa voisi näyttää lasten isälle — jos hän saa palata elävänä. Mies on ollut sotarintamalla jo monta vuotta.

Tämänkertaisen majoituspaikan emäntä on tarkka talonpitäjä. Hän ei mielellään anna taloonsa määrätyn vieraan naisen pesueelle oikeata maitoa, vaan kurria. Onhan hänellä omatkin suut ruokittavana. Mutta isäntä, hän antaa välillä kermaakin näille yhden kamarinsa asukkaille. Ja hän antaa ottaa heiniä heidän hevoselleen omasta ladostaan.

Talven mentyä nainen kysyy isännältä, paljonko hevosen heinät tulivat maksamaan. Isäntä lähtee latoon katsomaan, palaa ja sanoo: *Emminä osaa maksua ottaa, kun heinät ei näytä yhtään vähentynehen.*

Nainen hämmästyttää. Että joku tässä kurjassa maailmassa on heille niin hyvä! Ihan selväähän se on, että hevonen syö talven aikana heiniä sen verran, että se näkyy. Mutta isäntä sanoo: *ei näytä yhtään vähentynehen.* Se on silkkaa hyvyttä, ihan armoa. Säästyvät markat perheenäiti saa käyttää lastensa vaatteisiin. Suistamolta tullut nainen puhkeaa kiittämään: *Passibo! Tobiet passibot! Isändy on ylen hyvä! Jumal isändyy blahoslovoikkah!*

Nainen siunaa hyväntekijäänsä. Eikä hän päästä vanhinta poikaansa sotalapseksi Ruotsiin.

Mies saa palata sodasta elävänä, ja lopulta perhe asettuu Savoona. 75 vuoden kuluttua, kun suvun tarinoita kootaan, kertomus pohjalaisisännän hyvydestä päättyy sukukirjan sivuille.

Jään miettimään sitä lakeuden isäntää. Evakkoperhe oli hänen silmissään varmaankin outo ja muukalainen. Heidän puhettaan oli vaikea ymmärtää, heillä oli omituisia tapoja. Kuviakin ehkä palvoivat ja käsillään kummasti viittiloivat. He eivät kuuluneet lakeuksilla niin arvostettuun, täysin suomenkieliseen ja isänmaalliseen luterilaiseen kirkkoon. Isäntä kyllä tiesi, että jotkut nimittivät näitä ihmisiä ikävästi ja kyselivät, miksi olivat ollenkaan tänne tulleet — olisivat jääneet kotiinsa.



HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi



HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.–4.7.2021

Joka puolella Suomenmaata näihin maansisäisiin pakolaisiin, karjalaisiin, suhtauduttiin kahdella tavalla: hyvin ja huonosti.

Olen miettinyt pitkään, mikä on se jokin ihmisessä. Mikä meidät saa suhtautumaan apua tarvitseviin torjuvasti, mikä myötätuntoisesti? Mikä meidät saa pelkäämään ja halveksimaan erilaisuutta — mikä meidät saa näkemään sen Jumalan luoman maailman rikkautena? Täydellisiä vastauksia en taida löytää. Mutta jään ajattelemaan isäntää, jonka heinät eivät näyttäneet vähentyneen.

Ehkä hän jo pikkupoikana pyhäkoulussa oli kuullut kertomuksen Laupiaasta samarialaisesta ja vakuuttunut, että se, joka osoitti laupeutta ja auttoi, oli oikea lähimmäinen ja teki taivaallisen Isän tahdon. Kun poika oli kasvanut mieheksi, tuo Jeesuksen opetus oli tullut koko hänen elämänsä ohjaavaksi sisäiseksi ääneksi.

Olikohan isäntä mielessään murehtinut sitä, jos tuo ohje unohdettiin ja tärkeiksi arvoiksi tuli aineellisen hyvän ja turvan takaaminen itselle sekä pysyminen omissa porukoissa ja samanmielisissä kuplissa? Nousiko hänen nokkaansa palaneen käry siitä, jos tuo elämän pyhä ohje hylättiin ja annettiin valtaa rumalle ja vihaiselle puheelle ja poliittisille epäluuloille?

Vaan voihan se olla niinkin, että tuo kunnon isäntä oli joskus kerrassaan sotkenut asiansa, toiminut väärin, katunut huonoja tekojaan ja sitten tunnon tuskissaan tarjoillut jotain hyvitystä Jumalalle. Ja oli saanut vastauksen: *Emminä osaa maksua ottaa. Mun armo ei näytä yhtään vähentynehen.*

Omasta mielestään virheetön ja erinomainen ihminen ei tarvitse armoa. Mutta armoa tarvitseva ja armon kokenut haluaa jakaa heinänsä.

Olkoon lakeuden hyvä isäntä siellä, missä kaikki saavat kermaa eivätkä minkään perheen hevosen heinät ikinä vähene.

Tässä puheessa kertamani naisen poika pyysi minua vielä lisäämään: *A kebiet mullat isännäl!*